

ΡΩΜΗΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ — ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Πέμπτον έτος τούτο είναι
κι' έδρα πάλιν αί 'Αθηναί.

'Ετος χίλια οκτακόσα κι' ογδοήκοντα οκτώ,
τò Ταμείο μας κλεισμένο και τò χέρι άνοικτό.

Ο Ρωμηός τήν εβδομάδα — μόνο μιά φορά θά βγαίνει,
Κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου καταβαίνει.
Συνδρομητάς θά δέχομαι — διότι τούς άνέχωμαι,
μοναγά 'στας 'Επαρχίας — και 'στό 'Εξωτερικόν,
έπειδή καιρούς πτωχείας — τρέχει τò 'Ελληνικόν.
Συνδρομή για κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα και μόνο,

για τὰ ξένα όμως μέρη — δεκαπέντε και 'στό χέρι.
'Αλλ' έδω συνδρομηται — δέν θά γίνωνται ποτέ,
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατῆς — δέν περνῆς συνδρομητής.
Κι' ούτε θέλω νταραβέρι — μέ κανένα κανονιέρη.
Γράμματα και συνδρομαί — αποστέλλονται σ' έμέ.
Μές 'στῶν φόρων τήν άντάρα — κι' ο Ρωμηός μας μιά δεκάρα.

Είκοσιπέντε του 'Ιουνίου,
τέλος τῆς δίκης του Τελωνείου.

Διακόσα δεκατρία
κι' ο Θεοδωρῆς 'σὰ κρύα.

'Η εκλογή Λαρίσης,
που είναι ν' απορήσης.

Λοιπόν έβγήκε βουλευτής ο του Λογιωτάτου
κι' ο Θεοδωρῆς τήν έπαθε με όλα τὰ σωστά του.
Έτοιο μεγάλο ξαφνικό δέν τὸ λπιζε ακόμα
ούδὲ ο πρωτοκάθεδρος, οὐδὲ τὸ τρίτον κόμμα,
ούδ' οί επιφανέστεροι κι' οί άλλοι ξεπεσμένοι,
και πᾶσα ἡ 'Αούντακτος και ἡ Συντεταγμένη.

Αὐτὸς ο Λογιώτατος έξῆρε τούς χορτάτους
κι' αὐτὸς τὸ 'Ισοζύγιον ἠσφάλισε του κράτους.
Διότι αν 'στὴν εκλογήν εκείνην τῆς Λαρίσης
ένικων οί επιφανείς και πρώτοι εν τοις ἴσοις,
βεβαίως ο Πρωθυπουργός οὐδ' ἐπὶ μίαν ὥραν
θὰ εκυβέρνα τήν κλεινήν τῶν Ραυτοπούλων χώραν.

Κι' άλλο πικρὸν οί δυστυχεῖς έρρόφησαν ποτήρι
κι' ο δόκτωρ Λογιώτατος τούς έβαλε κλυστήρι.
Έβρόντησαν 'στό Πήλιον κηρύγματα παντοῖα
και ἤλπισαν παρήγορος αὐγῆ πῶς ανατέλλει
και νὰ φανῆ ἀληθινή του Ράλλ' ἡ προφητεία
πῶς τήν αντιπολίτευσιν ἡ Θεσσαλία θέλει.

'Αλλ' ο Μεγαλοδύναμος ηυδδίκησε και πάλιν
ο του Τρικούπη εκλεκτός ν' αναδειχθῆ 'στὴν πάλην.
Κι' έμέθυσαν οί φίλοι του εκ τῆς επιτυχίας
κι' ἡ κεφαλή των αναψε σὺν βαποριοῦ φουγάρο,
πλακοῦντας δ' έφαγον πολλούς και μόσχους και τρι-
ταριχευμένας σὺν πολλῷ ελαίῳ κι' οξυγάρῳ. [χείας

Αλλά έβγήκε βουλευτής ο του Λογιωτάτου
κι' ο Θεοδωρῆς τήν έπαθε με όλα τὰ σωστά του.
Εστέγνωσαν τὰ φλογερά των απροστόλων χεῖλην,
που εις λόγους εκαμαν ατίμητον θυσίαν,
και ὅλοι του Πρωθυπουργοῦ οί χορτασμένοι φίλοι
έφόρτασαν του κόμματος τήν παλιγγενεσίαν.

Λοιπόν έβγήκε βουλευτής ο του Λογιωτάτου
κι' ο Θεοδωρῆς τήν έπαθε με όλα τὰ σωστά του.
Εἰς τήν αρχήν ὡς ονειρον θὰ του έφάνη, μόνον,
άλλ' όταν ειδη ὕστερα πολλῆς μαυρίλας ρεῦμα,
'Η λιλαμασαβαχθανι ανέκραξε με πόνο,
και με τούς άλλους αρχηγούς παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

